

De salarissen die in Australië aan Nederlands-Indische kant werden betaald, waren lager dan in Indië het geval was geweest. Indië kende hoge salarissen – terwijl bijvoorbeeld in Nederland voor de oorlog een Nederlandse minister een maandsalaris had van f 1 000, had een Indische departementsdirecteur er een van f 1 800. Zij die in Indië departementsdirecteur waren geweest (van Hoogstraten en Blom), ontvingen in Australië evenwel een maandsalaris eerst van f 900, later van f 720 en daarvan werd ongeveer een kwart ingehouden. Wij nemen aan dat daar voor de hoogstgeplaatsten nog een verblijfstoelage bovenop kwam maar daarvan kennen wij de cijfers niet. Van groot belang was evenwel dat op die salarissen maar heel weinig belasting werd ingehouden – het gevolg was dat de leden van de Commissie en allen die door haar betaald werden, per maand veel meer geld overhielden dan Australiërs in vergelijkbare functies.

Zo ook in de militaire sector.

Opvarenden van de marine ontvingen in Australië de tropenbezoldiging plus een duurtetoeslag, een waltoelage (als zij aan de wal waren) en een gevarentoelage en die wedde werd ook uitgekeerd aan, aldus van der Plas, 'de mensen die' (op het marinehoofdkwartier) 'volmaakt veilig in Melbourne in een heerlijk klimaat zaten.'¹ De toelagen welke de marine betaalde, waren overigens lager dan die van het Knil dat als basis de naar verhouding hoge tropenbezoldiging kende – een luitenant-ter-zee-vlieger tweede klas van de Marineluchtvaartdienst die bij het *18th squadron* (de *Mitchells*) was ingedeeld, kreeg een maandelijks gevarentoelage van f 150, een legerofficier bij het *squadron* die precies dezelfde gevaren doorstond, kreeg er een van f 405. Wie bij het Knil diende, was dus in financieel opzicht beter af. Een Knil-soldaat, Europeaan of inheemse (het in Indië geldend verschil in soldij werd midden '43 opgeheven), ontving per week (omgerekend) f 5,25 – geen groot bedrag, maar een Australische soldaat moest het in Australië stellen met (omgerekend) f 2,10. Bovendien vonden binnen het Knil zoveel rangsverhogingen plaats dat er maar weinig soldaten overbleven – de meeste Knil-militairen hadden de rang van sergeant of een nog hogere rang² en dan konden de wedden snel stijgen. Van Eechoud, uit de *jungle* op Nederlands-Nieuw-Guinea opgehaald, werd in Australië eerste luitenant en kreeg prompt een maandwedde van f 1 070, 'precies zoveel als een Australische generaal-majoor'³,

¹ Getuige van der Plas, *Eng.*, dl. VIII c, p. 1359. ² Dit kan als normaal beschouwd worden voor diegenen die bij de Militaire Luchtvaart een vliegende functie hadden. ³ Getuige J. P. K. van Eechoud, *Eng.*, dl. VIII c, p. 703.